

Нові видання НІСД

Українська політична нація: проблеми становлення: зб. наук. ст. / за ред. М. М. Розумного (заг. ред.), М. Т. Степика, В. М. Яблонського. – К. : НІСД, 2012. – 384 с.

До збірника увійшли статті учасників науково-практичної конференції «Українська політична нація: інституційні та соціокультурні чинники формування», що відбулася 20 вересня 2012 р. у Національному інституті стратегічних досліджень. У конференції взяли участь фахівці з органів державної влади України, вчені наукових установ, викладачі вищих навчальних закладів, представники аналітичних структур і громадських організацій.

Матеріали збірника розділені на три тематичні розділи, що відповідають тематиці секційних засідань конференції. Це теоретико-методологічні аспекти становлення політичної нації в Україні; прикладні аспекти процесу формування політичної нації; історичний вимір національної самосвідомості.

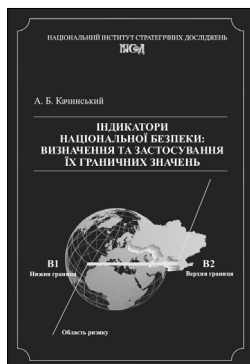
У першому тематичному розділі збірника «Теоретико-методологічні аспекти становлення політичної нації в Україні» учасниками конференції, зокрема, були проаналізовані сучасні підходи до визначення поняття нації (д. філос. н., проф. М. Т. Степико) та перспективи національного конструювання в Україні (д. і. н., проф. О. М. Майборода); особливості процесу становлення політичної нації в Україні в епоху пізнього модерну (В. Б. Фадєєв) та постмодерну (д. філос. н., проф. М. А. Ожеван), а також історичні та геополітичні чинники формування української політичної нації крізь призму європейського вибору (д. і. н., проф. І. Я. Годоров); розглянута роль розвитку громадянського суспільства у процесі становлення політичної нації (к. політ. н. М. Й. Беззуб'як), вплив етнічних цінностей (К. К. Грабчак) та перспектива формування національного міфу, у тому числі на основі пошуку ідей, здатних об'єднати Україну (к. політ. н. П. Ф. Вознюк).

Учасники другої секції конференції «Прикладні аспекти процесу формування політичної нації» у своїх дослідженнях більше були зосереджені на таких конкретних питаннях, як: мовно-політичні проблеми в умовах модернізації українського суспільства (д. політ. н., проф. В. П. Горбатенко); політико-інституційні чинники розвитку політичної нації (к. держ. упр. Я. В. Бережний, к. держ. упр. В. М. Лебеденюк, І. В. Работягова) і роль державно-управлінських реформ і розвитку місцевого самоврядування у процесі трансформацій (к. філос. н. О. В. Суший, к. політ. н. Г. В. Макаров, О. В. Токар-Остапенко, Д. Ф. Жиган); політико-культурні передумови розвитку в Україні демократії участі (к. політ. н. Т. В. Джига) та співвідношення реалізації прав національних меншин із правами суверенної політичної української нації (к. і. н. І. А. Павленко).

Говорячи про «Історичний вимір національної самосвідомості», учасники конференції розглянули питання збереження та популяризації вітчизняної історико-культурної спадщини (к. філос. н. Л. В. Чупрій) та інструментальні можливості здійснення політики пам'яті як сукупності методів і засобів, що дає змогу досягати цілей у сфері конструювання спільного минулого (к. політ. н. О. Я. Волянюк). Особливу увагу варто звернути і на дослідження історичного досвіду формування політичної культури та національної свідомості періоду революції 1917 р.

(д. і. н, проф. В. С. Лозовий) і сучасної історіографії українського націотворення другої половини ХІХ – початку ХХ ст. (к. і. н. М. В. Гаухман).

Збірник розрахований на широку аудиторію, зокрема на науковців, політиків, фахівців з державного управління та соціальних комунікацій, аспірантів і студентів, усіх, хто цікавиться цими питаннями.

Качинський А. Б. Індикатори національної безпеки: визначення та застосування їх граничних значень : монографія / А. Б. Качинський. – К. : НІСД, 2013. – 104 с.

У монографії наголошується, що для соціальних систем і для держави забезпечення безпеки є складним компромісом проблем, зокрема політичних, економічних, соціальних, воєнних тощо. Їх вирішення потребує не тільки відповідних ресурсів і кількісних характеристик імовірних загроз, а й визначення їх граничних значень. Для цього потрібна наукова база, основою якої є соціально-економічні закони й закони, що визначають розвиток суспільства в умовах існування цих загроз, відповідні методи й методики оцінок.

Граничні значення індикаторів стану національної безпеки можуть стати важливим інструментом аналізу, прогнозування та стратегічного планування. За допомогою моніторингу результативності державної політики цей інструмент може стати потужною самостійною аналітичною процедурою, що здійснюється з метою визначення відхилень діяльності системи забезпечення національної безпеки від задекларованого державою стратегічного курсу.

У монографії згідно з поділом видів гомеостазу виокремлюються три рівні граничних значень відповідних індикаторів:

- перший – порогові умови безпеки життєдіяльності особи, суспільства та держави;
- другий – система індикаторів і граничних значень національної безпеки;
- третій – галузеві граничні значення.

У *першому розділі* розглядається самостійна аналітична процедура моніторингу результативності державної політики, що базується на показниках (індикаторах) стану національної безпеки, та викладені основні її функції. Автором зроблена спроба зведення термінології до єдиного словника, який містить тлумачення змісту запропонованих у роботі термінів. Розглянуто застосування системного підходу до вирішення проблеми визначення граничних значень індикаторів національної безпеки з єдиних методологічних позицій.

У *другому розділі* застосовується системний підхід – міждисциплінарний погляд на дослідження порогових умов безпеки життєдіяльності особи, суспільства та держави. Системний аналіз спирається на узагальнену ієрархічну модель Всесвіту. Автор розглядає порогові умови як якісні показники граничних значень, їх перший рівень. Недотримання їх значень заважає нормальному розвитку особи, суспільства, держави, призводить до утворення негативних і руйнівних тенденцій.

У *третьому розділі* розглядаються індикатори національної безпеки України та їх граничні значення, які відповідають основним ознакам системи: складаються з найважливіших і взаємопов'язаних параметрів національної безпеки, підпорядковані досягненню стратегічних цілей держави.

Система індикаторів та їх граничні значення дають можливість підійти до аналізу безпеки з єдиних методологічних позицій: виявити основні закономірності виникнення загроз у системах різного функціонального призначення, розробити узагальнені оцінки небезпечних станів систем та відповідні механізми забезпечення безпеки у спосіб